

תת"ע (באר שבע) 3692-07-23 - מדינת ישראל נ' סאלח אלסייד

תת"ע (באר-שבע) 3692-07-23 - מדינת ישראל נ' סאלח אלסיידשלום באר-שבע

תת"ע (באר-שבע) 3692-07-23

מדינת ישראל

נגד

סאלח אלסייד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[18.09.2025]

כבוד ההשופט רועי בראון

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין

הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

1. על פי האמור בדוח, נהג ברכב ואחז או השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א)

לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

2. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום - 07.09.23

3. לטענת ב"כ המבקש התקיים ביום האמור, דיון בעניינו, אולם לדבריו, הלה כלל לא ידע על מועד הדיון. עוד נאמר

כי בכתב האישום המדובר אושרה בקשת הארכת המועד להשפט, וכי המבקש חוזר על טענותיו האמורות בבקשתו

בהמ"ש.

כמו כן לדבריו לא קיבל המבקש את יומו "וזאת מסיבות שאינן תלויות בו", לשון הבקשה. לפיכך ביקש בא כוחו להורות

על ביטול פסק הדין או למצער לקבוע דיון בעניין.

4. המאשימה התנגדה לבקשה. לדבריה מאז מועד ביצוע העבירה חלפו שלש שנים וחצי ושנתיים חלפו מיום מתן גזר

הדין. עוד טענה המשיבה כי המבקש לא שילם את הדוח, ביקש הארכה וזו אושרה לו, ונשלח אליו זימון כדיון. כמו כן,

טוענת המשיבה כי כל סיבה התלויה גם בעניין בא כוחו אין בה כדי להיטיב עם המבקש. לדעת המשיבה, נשלם ההליך

ויש לדחות את הבקשה.

דיון

5. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים

שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו....

6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - רע"פ סאלם):

אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה ובהמשך:

כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

7. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

8. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי מקום לקבלן.

תמוהה בעיני בית המשפט טענתו של ב"כ המבקש כי מרשו לא ידע כלל על הדיון ומועדו. אם הגיש בקשה להישפט וזאת אושרה לו, הרי שהיה עליו לעמוד על המשמר ולהמתין במפתן כדי לידע מה יעשה לו, ולא לחכות לבאות מבלי לעשות מאומה.

באחריותו של כל אזרח לוודא את חובותיו ואת המצופה ממנו על פי חוק, ושעה שקיבל המבקש את הדוח לידיה היה עליו לטפל בעניין, להתחקות אחר התאריך שנקבע עבורו ולהתייצב לדיון.

- יתר על כן. אם אמנם חוזר המבקש על טענותיו הנזכרות בבקשת הארכת המועד להשפט, הרי שמעיון בבקשה הנזכרת, הרהיב המבקש לעסוק בפרטי המקרה נשוא כתב האישום ובנסיבות העבירה, וזאת אושרה לו. בית המשפט דוחה מכל וכל את הטענה כי המבקש לא קיבל את יומו. הלה קיבל זימון כדן והוזמן אל הדיון בעניינו, נכח בקשתו שלא, ובחר שלא להתייבב, ועל כן נידון בהעדרו.
9. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, הרי שכפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל: על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.
10. טענה כללית כי למבקש קיימות "טענות הגנה טובות", כלשון הבקשה, אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין המצדיקה ביטול פסק דין. המבקש קיבל את יומו לאחר המ"ש אשר אושר לו, וזה לו ניצל את ההזדמנות שנקרתה בדרכו.
11. זאת ועוד. לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת לשיהוי בהגשת הבקשה. מיום קרות העבירה חלפו זה למעלה משנתיים ימים ואף יותר. המדובר בחלוף זמן ניכר, ואין בידי בית המשפט לקבל הבקשה.
- ראה, עפ"ת (מחוזי ב"ש) 11976-02-21, קוקואשווילי נגד משטרת ישראל פניות ואח' (03.03.21), וכן עפ"ת (מחוזי ב"ש) 982-9-21, אלעטאונה נגד משטרת ישראל פניות ואח' (5.10.21).
12. לדברי המשיבה, אין שכחה של מועד הדיון, יכולה להצדיק קבלתה של הבקשה או ביטולו של פסק דין, ובאם באה לעולם טענה כי נכרכה שגיאה או טעות אדמיניסטרטיבית של בא כח המבקש או באי משרדו, הרי שאין בכך כדי להכיר בטענה זו ולהביא לקבלת הבקשה.
- כבר נאמר בהקשר זה בעפ"ת 28195-04-25 אלקיעאן נ' מדינת ישראל: נקבע בפסיקה עניפה כי שכחה, טעות או משרדית אינן מהוות נימוק מספק להצדקת השיהוי ואי עמידה בזמנים שנקבעו בחוק.
- עוד לעניין האמור ראו גם רע"פ 9142-01 איטליא נ' מדינת ישראל.
13. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה ולהניע לשווא מחדש את גלגליה של המערכת.
- ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):
- לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט.
14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.
15. נכח גזר הדיון, באם המבקש לא פעל להפקדה מידית של הרישיון, נדרש הוא להפקיד לאלתר את רישיונו במזכירות בית המשפט לתעבורה בבאר שבע.
16. הבקשה נדחת.
17. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ה אלול תשפ"ה, 18 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.